

Czwartek, 17 stycznia 2013 r.

14. nalega, aby w kontekście unowocześnienia polityki w dziedzinie pomocy państwa Komisja zajęła się wyżej wymienionymi kwestiami oraz dopilnowała, aby ewentualne ograniczenie monitorowania *ex ante* zgłoszeń zrekompensowała skuteczna i surowa kontrola *ex post* przeprowadzana przez Komisję w celu zapewnienia odpowiedniej zgodności;
15. ubolewa, że podstawa prawna nowych wniosków, art. 109 TFUE, przewiduje jedynie konsultacje z Parlamentem, a nie procedurę współdecyzji, jak ma to miejsce w innych obszarach integracji rynku i regulacji gospodarczych w następstwie wejścia w życie Traktatu z Lizbony;
16. jest przekonany, że nie można tolerować takiego deficytu demokracji w odniesieniu do wniosków, które dotyczą środków sprawowania przez Komisję nadzoru nad decyzjami i aktami przyjmowanymi przez wybrane organy krajowe i lokalne, zwłaszcza gdy chodzi o związane z prawami podstawowymi usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym;
17. proponuje przezwycięzenie tego deficytu w drodze ustaleń międzyinstytucjonalnych oraz skorygowanie go przy okazji zmiany Traktatu w przyszłości;
18. wzywa Komisję i Radę, aby w międzyczasie w jak największym stopniu uwzględniły propozycje zmian, które Parlament wnosi w ramach procedury konsultacji;
19. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P7_TA(2013)0027

Ofiary niedawnych pożarów w zakładach włókienniczych, zwłaszcza w Bangladeszu

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie ofiar niedawnych pożarów w zakładach włókienniczych, zwłaszcza w Bangladeszu (2012/2908(RSP))

(2015/C 440/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając umowę o współpracy między Wspólnotą Europejską a Bangladeszem z 2001 r.,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w międzynarodowych umowach handlowych ⁽¹⁾ oraz w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w międzynarodowych umowach handlowych ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) pt. „Globalizacja praw socjalnych: Międzynarodowa Organizacja Pracy i dalsze działania”,
- uwzględniają sprawozdanie MOP pt. „Praca na obszarze globalnego Południa: wyzwania i alternatywy dla pracowników”,
- uwzględniając sprawozdanie MOP pt. „Globalizacja, uelastycznienie i warunki pracy w krajach Azji i Pacyfiku”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie polityki przemysłowej w erze globalizacji ⁽³⁾,
- uwzględniając uaktualnione wytyczne OECD z 2011 r. dla przedsiębiorstw międzynarodowych,

⁽¹⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 101.

⁽³⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 131.

Czwartek, 17 stycznia 2013 r.

- uwzględniając konwencję MOP dotyczącą struktur propagowania bezpieczeństwa i higieny pracy (konwencja nr 187 z 2006 r.) oraz konwencję dotyczącą bezpieczeństwa, zdrowia pracowników i środowiska pracy (konwencja nr 155 z 1981 r.), których nie ratyfikował Bangladesz ani Pakistan, a także odpowiednie zalecenia (zalecenie nr 197); uwzględniając również konwencję dotyczącą inspekcji pracy (konwencja nr 81 z 1947 r.), które Bangladesz i Pakistan podpisały, a także odpowiednie zalecenia (zalecenie nr 164),
 - uwzględniając komunikat Komisji pt. „Odnowiona strategia UE na lata 2011–2014 dotycząca społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw” (COM(2011)0681),
 - uwzględniając wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że co najmniej 112 osób zginęło w pożarze, który wybuchł w dniu 24 listopada 2012 r. w fabryce odzieży Tazreen, położonej w Aszulii na przedmieściach Dhaki w Bangladeszu, a we wrześniu 2012 r. w pożarze w Karaczi w Pakistanie śmierć poniosło 289 osób;
- B. mając na uwadze, że co roku w podobnych wypadkach w całej Azji Południowej giną setki robotników, a według szacunków od 2005 r. w pożarach fabryk w samym Bangladeszu zginęło 600 pracowników branży odzieżowej, przy czym wielu z tych pożarów można było zapobiec;
- C. mając na uwadze, że warunki w zakładach włókienniczych są często złe, niewielką wagę przywiązuje się do praw pracowniczych uznawanych na mocy najważniejszych konwencji MOP, a bezpieczeństwu przeciwpożarowemu często poświęca się niewiele uwagi lub zupełnie się je ignoruje; mając na uwadze, że wielu właścicieli takich fabryk nie poniosło żadnej kary, w związku z czym robią oni niewiele w celu poprawy warunków pracy;
- D. mając na uwadze, że w Bangladeszu istnieje ponad 5 000 zakładów włókienniczych, które zatrudniają około 3,5 miliona osób, a Bangladesz zajmuje drugie miejsce wśród światowych eksporterów gotowej odzieży, ustępując w tym względzie jedynie Chinom;
- E. mając na uwadze, że rynek europejski jest największym odbiorcą eksportowanej przez Bangladesz odzieży i wyrobów włókienniczych, a czołowe zachodnie przedsiębiorstwa przyznają, że zawarły z właścicielami fabryki Tazreen umowy na dostawę odzieży;
- F. mając na uwadze, że w związku z rosnącymi kosztami pracy w innych częściach świata prowadzi do korzystania z nisko wykwalifikowanej siły roboczej w działalności wytwórczej w Indiach, Pakistanie, Kambodży, Wietnamie, a zwłaszcza w Bangladeszu, gdzie odzież stanowi 75 % eksportu;
- G. mając na uwadze ubolewania godny fakt, że początkowo niektóre firmy próbowały zaprzeczać, że współpracują z przedsiębiorstwem z Dhaki, w którym wybuchł pożar, a dopiero później potwierdziły, że ich odzież została wyprodukowana w tej właśnie fabryce;
- H. mając na uwadze, że w ostatnich miesiącach nasilały się napięcia między rządem Bangladeszu a działaczami pracowniczymi, a pracownicy protestowali przeciwko niskim płacom i złym warunkom pracy;
- I. mając na uwadze, że nadal nie wyjaśniono sprawy popełnionego w kwietniu 2012 r. morderstwa Aminula Islama, który krytykował niebezpieczne warunki pracy w zakładach przemysłu odzieżowego w Bangladeszu;
1. wyraża smutek z powodu ofiar śmiertelnych niedawnych pożarów fabryk; składa kondolencje rodzinom pogrążonym w żałobie i wyrazi współczucia osobom poszkodowanym; uważa za absolutnie niedopuszczalną sytuację, która doprowadziła w ostatnich latach do śmierci tak wielu pracowników w pożarach fabryk w Azji Południowej;
 2. wzywa rządy Bangladeszu i Pakistanu do kontynuowania szczegółowych dochodzeń w sprawie niedawnych wydarzeń oraz do wprowadzenia środków mających zapobiegać powtórzeniu się podobnych tragedii, przy czym środki te powinny obejmować pełne przestrzeganie przez wszystkich właścicieli fabryk przepisów bhp (zwłaszcza obowiązującego w Bangladeszu kodeksu pracy z 2006 r.) oraz wprowadzenie skutecznego i niezależnego systemu inspekcji pracy i inspekcji budynków przemysłowych;

Czwartek, 17 stycznia 2013 r.

3. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie w sprawie bezpieczeństwa pożarowego i bezpieczeństwa budynków, zawarte w Bangladeszu przez część związków zawodowych, organizacje pozarządowe i ponadnarodowe sieci detalicznej sprzedaży odzieży, mające na celu poprawę norm bezpieczeństwa w zakładach produkcyjnych oraz zawierające zgodę na opłacenie takich środków, a obejmujące zwłaszcza utworzenie niezależnego systemu inspekcji i czynne wspieranie tworzenia w każdej fabryce komisji ds. bhp z udziałem przedstawicieli pracowników, przy czym powoływanie takich komisji jest obowiązkiem ustawowym, lecz rzadko mogą one rzeczywiście funkcjonować; wzywa wszystkie odnośnie marki odzieżowe do wsparcia tych starań;
4. z naciskiem apeluje do zainteresowanych stron o zwalczanie korupcji wyraźnie obecnej w łańcuchu dostaw w wielu krajach Azji Południowej i obejmującej nawet zmywy między inspektorami ds. bezpieczeństwa a właścicielami zakładów; wzywa do wzmożenia starań o zwalczanie tego rodzaju praktyk;
5. oczekuje, że osoby winne karalnych zaniedbań i innych działań przestępczych związanych z pożarami zostaną postawione przed sądem, a lokalne organy władzy i kierownictwo zakładów będą współpracować w celu zagwarantowania wszystkim ofiarom pełnego dostępu do wymiaru sprawiedliwości, by umożliwić im dochodzenie odszkodowania; z zadowoleniem przyjmuje podjęte już przez rządy Bangladeszu i Pakistanu działania mające na celu wsparcie ofiar i ich rodzin;
6. z zadowoleniem przyjmuje działania tych spośród europejskich sieci sprzedaży detalicznej, które już wniosły swój wkład w systemy odszkodowań dla ofiar i ich rodzin, oraz zachęca pozostałe sieci do pójścia za tym przykładem; apeluje o bezpłatną rehabilitację rannych oraz o opiekę nad niesamodzielnymi członkami rodzin osób, które poniosły śmierć;
7. wzywa największe międzynarodowe marki odzieżowe do krytycznej oceny ich łańcuchów dostaw oraz do współpracy z podwykonawcami w celu udoskonalenia norm bezpieczeństwa i higieny pracy; apeluje do sieci sprzedaży detalicznej, organizacji pozarządowych i pozostałych zaangażowanych podmiotów, w tym w odpowiednich przypadkach do Komisji, o współpracę nad rozważeniem i opracowaniem dobrowolnych norm oznakowania mających potwierdzać, że dane wyroby powstały zgodnie z podstawowymi normami MOP;
8. wzywa Komisję do aktywnego wspierania obowiązkowego charakteru odpowiedzialnej postawy wśród przedsiębiorstw unijnych działających za granicą, ze szczególnym naciskiem na zagwarantowanie ścisłego przestrzegania wszystkich obowiązków prawnych, w szczególności międzynarodowych norm i przepisów w dziedzinie praw człowieka, prawa pracy i ochrony środowiska;
9. z zadowoleniem przyjmuje realizowane obecnie inicjatywy Komisji, których celem jest wspieranie poprawy norm bezpieczeństwa fabryk w Bangladeszu, między innymi w ramach projektu „Propagowanie praw pracowniczych w sektorze gotowej odzieży”, a także przez współpracę z departamentem ds. straży pożarnej i obrony cywilnej w Bangladeszu; apeluje o zacieśnienie tej współpracy, a w stosownych przypadkach o rozszerzenie jej na sąsiadujące państwa;
10. przypomina o konieczności spójnego wdrożenia ośmiu podstawowych konwencji MOP; podkreśla znaczenie rygorystycznych przepisów w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa pracowników bez względu na to, w jakim kraju znajduje się ich miejsce pracy;
11. wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych do zapewnienia, aby pracujący w delegaturach UE urzędnicy ds. handlu byli regularnie szkoleni w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, a zwłaszcza w dziedzinie wdrażania ram programu ONZ zwanego „Chroń, szanuj i naprawiaj”, a także apeluje, by delegatury UE pełniły funkcję punktów kontaktowych UE umożliwiających wnoszenie skarg dotyczących przedsiębiorstw unijnych i ich filii;
12. zwraca uwagę, że pracownicy i związki zawodowe mogą odgrywać ważną rolę, np. dzięki stałemu rozwojowi pracowniczych komitetów ds. bezpieczeństwa we wszystkich fabrykach, oraz podkreśla znaczenie dostępu związków zawodowych do fabryk w celu informowania pracowników, jak mogą oni chronić swoje prawa i dbać o bezpieczeństwo, w tym korzystając z prawa do odmowy wykonania niebezpiecznej pracy;
13. z zadowoleniem przyjmuje owocne wysiłki Bangladeszu mające na celu ograniczenie pracy dzieci w sektorze odzieżowym oraz z naciskiem wzywa Pakistan do większego zaangażowania w przeciwdziałanie pracy dzieci;

Czwartek, 17 stycznia 2013 r.

14. wzywa władze Bangladeszu do przeprowadzenia należytych dochodzeń w sprawie torturowania i zabójstwa obrońcy praw pracowniczych Aminula Islama, a do rządów Bangladeszu i Pakistanu apeluje, by zaprzestały ograniczania działalności związków zawodowych i rokowań zbiorowych;

15. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, wiceprzewodniczącej Komisji/Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, rządowi i parlamentom Pakistanu i Bangladeszu oraz dyrektorowi generalnemu Międzynarodowej Organizacji Pracy.

P7_TA(2013)0028

Zalecenia konferencji przeglądowej Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej dotyczące Bliskiego Wschodu wolnego od broni masowego rażenia

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie zaleceń konferencji przeglądowej stron Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej dotyczących utworzenia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia (2012/2890(RSP))

(2015/C 440/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton z dnia 24 listopada 2012 r. w sprawie przełożenia konferencji helsińskiej w sprawie utworzenia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia,
- uwzględniając półroczne sprawozdanie z postępów we wdrażaniu strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (2012/l) ⁽¹⁾ z sierpnia 2012 r.,
- uwzględniając trzy seminaria UE, tzn. seminarium na temat bezpieczeństwa na Bliskim Wschodzie, nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia i rozbrojenia, które odbyło się w Paryżu w czerwcu 2008 r., pierwsze seminarium na temat Bliskiego Wschodu zorganizowane przez Konsorcjum UE ds. Nierozprzestrzeniania Broni Jądrowej w dniach 6–7 lipca 2011 r. w Brukseli oraz drugie seminarium na temat Bliskiego Wschodu zorganizowane przez to Konsorcjum w dniach 5–6 listopada 2012 r., których celem było przygotowanie konferencji ONZ w sprawie utworzenia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia,
- uwzględniając strategię Unii Europejskiej przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia przyjętą przez Radę Europejską w dniu 12 grudnia 2003 r.,
- uwzględniając decyzję Rady nr 2012/422/WPZiB z dnia 23 lipca 2012 r. w sprawie wsparcia procesu prowadzącego do stworzenia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni jądrowej i wszelkich innych rodzajów broni masowego rażenia,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje: z 26 lutego 2004 r. ⁽²⁾, 10 marca 2005 r. ⁽³⁾, 17 listopada 2005 r. ⁽⁴⁾ oraz 14 marca 2007 r. ⁽⁵⁾ w sprawie nierozprzestrzeniania broni jądrowej i rozbrojenia jądrowego, a także rezolucję z 10 marca 2010 r. ⁽⁶⁾ w sprawie Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie utworzenia w regionie Bliskiego Wschodu strefy wolnej od broni jądrowej,
- uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ z 6 października 2010 r. w sprawie ryzyka rozprzestrzeniania broni jądrowej na Bliskim Wschodzie,

⁽¹⁾ Dz.U. C 237 z 7.8.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 98 E z 23.4.2004, s. 152.

⁽³⁾ Dz.U. C 320 E z 15.12.2005, s. 253.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 280 E z 18.11.2006, s. 453.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 301 E z 13.12.2007, s. 146.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 349 E z 22.12.2010, s. 77.